

Tržaski dnevniki

ZADNJA LETOŠNJA SEJA DEŽELNEGA SVETA

Nagovor predsednika de Rinaldinija z novoletnimi voščili prebivalstvu

Ponovna odobritev dveh zavrženih zakonov s spremembami - Odgovori na vprašanja svetovalcev

Včeraj je bila zadnja letošnja seja deželnega sveta. Na njej so odobrili in predložili predstavniki najprej odgovorili na nekaj vprašanj in interpelacij svetovalcev. Zatem so ponovno odobrili dva zakona, ki so jih že bili odobrili prej, a jih je vlada vrnila, češ da niso v skladu z zakonskimi normami. Prvi zakon se je nanašal na strokovno izobraževanje delavcev v naši državi; drugi pa na ukrepe v korist gradnje bolnišnic in drugih zdravstvenih naprav, njih širjenja, modernizacije opreme in instrumentarija itd.

Razprava o obeh zakonih je zelo naglo potekala, saj je spregovorilo le nekaj svetovalcev, ki so predvsem izjavili, da se ne strinja-jo z vladi. Vlada pa je bila v po-
menitju omejevanje delavne avtonomije. Zatem pa je večina odločila zakon s popravki, ki jih je pred-
ložila vlada. Sicer pa tudi ni pre-
ostalo drugega. Za prvi zakon so
po večinskih svetovalcev in de-
snice glasovali tudi socialisti; pri
drugem pa so glasovali proti, med-
tem ko so se komunisti vzdržali.

O odgovorih na vprašanja in in-
terpelacije bomo obkrožili poroča-
li jutri. Omenimo naj le vprašanje
svetovalec KPI Seme glede najdbe
velikih količin orožja in razstreliv-
ov pri desničarskih skrajšnjih. Se-
ma je vprašal odbor, ali ni mendi-
da pomeni izpostavitve teh skrajnje-
šev na svobodo v pričakovanju
procesa nevarnosti za javni red in
varnost državljanov. Predsednik
Berzanti mu je odgovoril, da ima
stvar v rokah sodišče ter da se
zato ne sme spuščati v to, kaj
bi bilo izreči kakršne koli
sodbe.

Včeraj bi bil moral predsednik
Berzanti odgovoriti tudi na in-
terpelacijo svetovalec dr. Siskovića
s predlogom, naj bi deželni odbor
posredoval pri vladi, da bi izdala
norme za izvajanje člena 3 statuta
o pravicah narodne manjšine in
zvezi z drugimi členi. Dr. Berzanti
je obljubil svetovalcu Siskoviću, da
mu bo odgovoril, toda medtem je
prišlo na obisk k njemu nekaj po-
slancev in je zato odšel iz seje
diverzno, tako da bo treba po-
čakati na odgovor do naslednjega
leta.

Na koncu se je spregovoril
predsednik deželnega sveta de Ri-
naldini, ki je voščil vsem svetov-
alcev in prebivalstvu naše dežele
in srečno novo leto.

V svojem nagovoru je dejal, da
so svetovalci vse leto intenzivno
delovali za skupni cilj. To delo ni
bilo brez uspeha. Res je, da pred-
ložili so nekaj zakonov, ki so jih
svetovalec tudi različno taktiko in

strategijo za rešitev raznih resnih
vprašanj, ki tarejo prebivalstvo in
svetovalec. Zatem je dr. de Rinal-
dini nadaljeval: »Prav tako pa je
tudi res, da lahko danes ob za-
ključku delovanja deželnega sveta
v tem letu z velikim zadovoljstvom
ugotovimo, da se predstavniki ljud-
stva naše dežele v tej skupščini
niso ločili od življenja ljudstva ter
so delovali za ljudstvo, ki jih je
izvolilo. To je velika pridobitev. Pri
tem ni važno, da tolačimo različne
ne potrebe na različne načine ter
skušamo reševati razna vprašanja
po lastnih poteh. Važno je, da se
pri tem vsaj ravna po svoji ve-
sti.

V teh dneh, ko je vsako člove-
ško bitje nagnjeno s posebnim ga-
notem k mislim na svoje drage ter
pozabljajo pri tem na vse grenkobe,
sebičnost, in ošabnost, skušajmo
biti tudi mi, svetovalci, malce ka-
-

kor ena sama družina. Saj pride
tudi na družinah večkrat do sporov,
a se končno poravnajo.

Medsebojno spoštovanje pa lahko
rodi le dobre posledice. Vsi izmed
nas morajo namreč priznati, da go-
stimo v svoji duši upo, da se odstra-
nijo številne krivice, ki vladajo v
svetu, da se ustvari boljša pravica
in svoboda družba ter da čim-
prej stvorimo kaj dobrega ljudstvu,
za kateremu mi sami pripadamo. Pri
vsem ljudem na svetu, ki so ljud-
je kot mi.

Zatem je predsednik izrekel še
razne druge plemenite misli in dejal,
da se je po svojih močeh prizade-
val, da bi bil čimbolj nepristranski
ter poudaril, da se je letos okre-
pila med prebivalstvom zavest o ko-
risti in nujnosti deželne ureditve.
Na koncu je predsednik še pouda-
ril veliko važnost miru, ki si ga
želijo vsa srca.

PODROBNEJŠI PODATKI TRGOVINSKE ZBORNICE

V prvih 11 mesecih skozi pristanišče za 600.000 ton blaga več kot lani

Če se bo promet tudi v teh zadnjih dneh leta razvijal kot doslej, bo prvič v zgodovini pristanišča presegel 6 milijonov ton

Trgovinska zbornica je objavila
podrobnejše podatke o razvoju bla-
govnega prometa skozi tržaško pristi-
anišče v preteklem novembru. Iz
teh podatkov je razvidno, da se
je promet po morju občutno
dvignil v primerjavi z ustreznimi
meseci lanskega leta, saj je po-
skočil od 456.362 na 573.654 ton,
medtem ko je promet po železnici
in po cesti popustil. In sicer:
Tržaško pristanišče je v prvih
11 mesecih leta 1965 prelozilo
173.335 ton, cestni pa od 141.441
na 131.715 ton.

V prvih enajstih mesecih letoš-
njega leta je pomorski promet v
tržaško pristanišče dosegel 5 mi-
lijonov 465.508 ton, kar predsta-
vlja občuten napredek v primerja-
vi z ustreznimi meseci lanskega
leta, ko je znašal 4.842.403 to-
ne. Da je letošnji rezultat, toliko
boljše kot lani, je posledica šte-
vilnih blagovnih prometov, ki so
prišli na območje trga, ki je pred-
stavljalo v prvih 11 mesecih leta
svetovalec tudi različno taktiko in

sprotno smer (dovoz po morju).
Z raznih ladij so namreč v ome-
njemem razdobju izkrcali v trža-
ško pristanišče 1.973.672 ton, izkrcali
pa 1.491.886 ton. V ustreznem razd-
obju lanskega leta so nasprotno za-
beležili 3.663.799 ton prometa v
smeri iz deželne, ter 1.178.604 to-
ne v nasprotno smer. V primerjavi
s prometom v prvih enajstih me-
seci leta 1964 je tržaško pristi-
anišče letos napredovalo »na-
za« milijon ton.

Dovoz blaga po železnici iz de-
leja, ki je znašal v prvih enajstih
mesecih lanskega leta 697.592
ton, je letos nazadovl na 680.424
ton, promet v nasprotno smer pa
je popustil od 1.054.815 na 877.107
ton. Celoten promet v obe smeri
je po vsem tem padel od 1.752.405
ton v prvih enajstih mesecih lani
na 1.558.531 ton v ustreznem
razdobju letos. Promet blaga po
cesti je znašal letos v prvih 11
mesecih lanskega leta 1.491.886
ton, odvoz pa 1.370.376 ton; lanko leto pa so tovarnjaki
prepeljali v Trst 215.143, v na-
sprotno smer pa 1.346.488 ton bla-
ga. Skupen promet je tako napre-
doval od 1.461.531 ton v prvih 11
mesecih lanskega leta na 1.558.531
ton v istem razdobju letos.

Ce se bo delo v pristanišču na-
daljevalo tudi v teh zadnjih dneh
z letom, ki ga je pokazalo v zad-
njih tednih, potem lahko pričaku-
jemo, da bo prvič v zgodovini tr-
žaškega emporija letni promet po
morju presegel 6 milijonov ton
blaga. Kakor smo že večkrat omi-
nili, pa ne gre pripisati temu de-
javju prevetke važnosti, kajti ve-
čje to naraščanje je značilno ne le
za pristanišče, ki ga v zadnjih le-
tih beležijo v vseh važnejših pri-
staniških tako ob Jadranem morju
kakor tudi drugod po svetu. To
je posledica razvoja tega, kar se
met v tržaški luki dviga precej
zaradi naraščajočih dobav surove
ga petroleja in rudnin za lokalne
železarske obrate.

V Lonjerju otvoritev javnega kopaljšča

Danes ob 11. uri bo gradbeno
podjetje, ki je zgradilo javno ko-
paljšče in pralnico v Lonjerju, iz-
ročilo novi objekt občinski upravi.

Obilen plen tatov v stanovanju

Neprijetno je bilo presenečenje,
ko se je predvčeršnjim zvečer
50-letna Pierina Crivichin por-
Fonda, ki stanuje v enonadstrop-
ni hišici na Vrleti San Cilino 1843,
vrnila domov in ugotovila, da je
go neznani tatovi prehiteli. Ne-

ROP PRED CERKVENIMI VRATI

Po našivku pralnice na plašču so policisti izsledili tatitca

Okradenka je nekaj časa tekla za tatom in opazovala kam se je skril, nato pa zadevo prijavila policiji

Te dni so agenti letedežnega oddelka
policije prijaviili sodišču zaradi tat-
vine z obteževalnimi okoliščinami
18-letnega Sergia Di Mattia iz Ria
Storiz 18 ter ga pustili na začasnih
svobodih.

Pred nekaj dnevi je Di Mattia iz-
šel domišljivo, da bi si na račun
drugih posredil denar. Odel je v
cerkev sv. Antona Novega in med
službo božjo opazoval ljudi in si
službo ugotoviti, kdo ima »veliko de-
narja« v žepu ali v torbici. Di Ma-
tia si je izbral žrtve v čisti čelade-
ni Marie Scobar iz zavetišča v Ul-
Valdivrivo 11, ker pa se ji ni mogel
približati in ji pobrati torbico, je
raje počakal, da so se drugi verni-
ki oddaljili. Nekaj časa potem je
tudi Scobarjeva zapustila klečalni-
stol in se napotila k vratom. Tedaj
pa je Di Mattia urno zagrabil nje-
no torbico ter se spustil v beg. Scobar-
jeva je tatu sledila in opazila, da
je najprej zavil v Ul. Paganini, nato v Ul. Zonta in končno
v Ul. Torrebianca, kjer je izgubil
v neki veži.

Scobarjeva se je zglasila na le-

Izredno zanimiva «okrogla miza» o problemih našega pristanišča

Tej prvi «okrogli mizi» bodo sledile še druge
Različni pogledi na značaj pristaniške ustanove

V prostorih tržaškega tiskovnega
krožka je bila sinoči prva «okrogla
miza» o problemih tržaškega pristi-
anišča. Na povabilo krožka so se
okrogle mize udeležili trije pred-
stavni krajevnih organizacij z go-
spodarskega področja, in sicer
predsednik trgovinske zbornice dr.
Caldassi, začasní komisar Javnih
skladišč gen. Battaglieri ter tržaški
demokratski poslanec Belci. Po
krajskem predgovoru predsednika no-
vinarskega krožka dr. Grambassija
so trije govorniki podali krajša po-
ročila o vprašanju pristaniške us-
tanove, nato pa je sledila obširna
razprava, v katero se je poslej pre-
ko 10 strokovnjakov.

Okrogla miza je bila prva v vrsti
podobnih srečanj, ki jih novinar-
ski krožek načrta organizirati ter
prihodnjih mesecev. Temu je
treba pripisati, da se je letos okre-
pila med prebivalstvom zavest o ko-
risti in nujnosti deželne ureditve.
Na koncu je predsednik še pouda-
ril veliko važnost miru, ki si ga
želijo vsa srca.

Večer slovenske solistične glasbe

Sinoči so bili v gosteh v mali
dvorani kulturnega doma trije vid-
ni glasbeni ustvarjalci umetniki
iz matične domovine: pianist Mar-
jan Lipovšek, tenorist Mitja Gregor-
a in klarinetist Miha Gunzek. V
organizaciji Glasbene matice so pri-
pravili tržaškemu občinstvu zani-
mitiv in zaokrožen izbor iz solistič-
ne glasbene ustvarjalnosti sloven-
skih skladateljev. Marjan Lipovšek
je z njemu lastno intuitivnostjo
predstavil »Pet skladb« Karla Pa-
horja in »Malenkosti« Marija Ko-
goja. Sledila je »Sonata brevis« za
klarinet in klarinet Zlatana Vaude, ki
sta jo s presrečno vigranostjo izvedla
Miha Gunzek in Marjan Lipovšek.
Posebno impresivno so delovali
»Verzi« Marjana Lipovška, ki jih je
ob spremljavi klarineta zapel tenor-
ist Mitja Gregorac. V drugem de-
lu koncerta je Marjan Lipovšek naj-
prej odigral tri skladbe med nji-
mi Vilka Ukmarja »Eksprezije« in
»Sopne« Primoža Ramovša. Ze-
lo topel sprejem so doživele pri-
poslaskah tudi pri uspešnem za-
Jasno Pavleta Merklja. V izbor
sinočnega večera se je posrečeno
vključila kot zadnja točka tudi pri-
redba nekaterih rezijskih, me-
dijskih in prekmurskih narod-
nih pesmi Uroša. Krepka pod skum-
pni skladatelj »Pet narodnih pe-
smi, ki jih je v svojo občutenostjo
zapel tenorist Mitja Gregorac ob
spremljavi klarineta. Nazočne občis-
tvo je z izredno pozornostjo pri-
slušnilo vsaki izjavni točki in je
se izjavnice nagradilo s toplim
primjemem.

Kljub temu, da bi bilo težiti ob
podobnih prireditvah večjega ob-
sika, je sinočni večer slovenske
solistične glasbe vendarle izpolnil
svoj namen, saj je ljubiteljem la-
tkih glasbenih prireditel med trža-
škimi slovenskim občinstvom nudil
redko zločeno priložnost, da se po-
popolni, podobni dobili prikaz
izbranih solističnih del sodobnih
slovenskih skladateljev.

Kljub temu, da bi bilo težiti ob
podobnih prireditvah večjega ob-
sika, je sinočni večer slovenske
solistične glasbe vendarle izpolnil
svoj namen, saj je ljubiteljem la-
tkih glasbenih prireditel med trža-
škimi slovenskim občinstvom nudil
redko zločeno priložnost, da se po-
popolni, podobni dobili prikaz
izbranih solističnih del sodobnih
slovenskih skladateljev.

IZ TRŽAŠKIH SODNIH DVORAN

Namesto da bi se legitimiral je surovo žalil policiste

Zasacili so ga v trenutku, ko je hotel jugo-
slavskim turistom prodati ničvredno uro

Pred kazenskim sodiščem (pred-
sednik Fazio, tožilec Tavella, za-
pisnik Dr. Paoli) se je moral za-
govarjati 37-letni Giovanni Gher-
devich iz Ul. Madonna del Mare,
ki je bil obtožen, da je sramotil
dva mestna redarja ter da se je
upril zaletel, naj se legitimira. V
tem primeru je tržaško kazensko
sodišče razsodilo v svojstvu privi-
nega sodišča, ker je Gherdevich
že sodil tržaški sodnik 28. avgusta
letos, ko ga je spoznal za krivga
ter ga obsojil na 1 leto in 2 mese-
ca zaradi sramotenja ter na 20.000
lir denarne kazni zaradi drugega
prekrška.

Da dogodka, ki so Gherdevicha
pripravili pred sodnik, je značilno
dejstvo, da je možki zagrešil ome-
ren prekršek, ko je skušal pro-
dati trem jugoslovanskim turis-
tom žensko zaprsto uro, ki je
bila vredna med 1.000 lir ali pa
je malo več.

Bilo je nekaj čez 15. uro 28. av-
gusta letos, ko je spoznal za krivga
Ferdinando Chersica in Fabio Mor-
purgo (v civilu) nadzorovala sup-
cije na Trgu Ponterosso. V dole-
nem trenutku sta opazila nekoga
moškega, ki je skušal prodati dva-
ma ženskama in enemu moškemu
(slo je za jugoslovanske turiste) za-

pestno uro. Ena izmed žensk je
imela uro v rokah ter jo ogledo-
vala. V tistem trenutku sta nasto-
pila policista ter zahtevala, naj se
prodajalec legitimira. Ta pa je ne-
nadoma iztrgal uro iz roke in ro-
ker je zaletel proti morskemu pre-
kupu. Baje pa ni znal dobro ciljati,
ker je ura padla na cesto in tre-
nutno nato jo je policaj že trdno
držal v svoji pesti.

Na ponoven poziv, naj se legiti-
mira, je Gherdevich (slo je prav za
njega) odgovoril s poskomi in za-
litivni. Policista sta ga odpeljala
do urada ravnateljstva tržnice, to-
da kot nalašč so bila vrata zaprta.
Na pomoč jima je prišlo neki
mimoidoči, ki je poklical agente le-
težežnega oddelka. Medtem je Gherde-
vich še vedno razsajal in žalil moža
postavbe. Kmalu potem so ga vze-
li v svoje roke agenti letedežnega od-
delka in ga priprli. Po zaslišanju so
sestavili zapisnik ter ga prijavi-
li sodišču zaradi omenjenih prekrškov
(poseben postopek pa so uvedli za-
radi prodajanja blaga brez licence).

Priznivi sodniki so deloma spre-
menili prejšnjo razsodbo. Menili so
namreč, da je bila prva kazen pre-
huda ter so jo znižali na eno leto
zaporu v ostalem pa so potrdili
razsodbo prvostopnega sodnika.

Silvestrovanje na Opcinah

Partizanska zveza na Opcinah
priredi 31. t. m. silvestrovanje v
Prosvetnem domu. Vstop z vabilom.
Igrala bo godba »Iskra« iz Sežane.

MLADINSKI DELAVSKI
KROŽEK
SEKCIJA BORST
priredi v četrtek, 23. t. m.
ob 20.30 v srenjski dvorani
v Borštu predavanje

O SLOVENSKEM ŠPORTU
V ZAMEJSTVU
Predaval bo
prof. Bojan Pavletič

DNEVNA SLUŽBA LEKARN
(20. 12. - 26. 12.)
Crevalto, Ul. Roma 15; INAM Al
Cammello, Drevoed XX, Settembre
4; Alla Maddalena, Ul. dell'Istria 43;
dr. Codermatz, Ul. Tor S. Piero 2;
dr. Gmeiner, Ul. Giulia 14; Pizzul-
Cignola, Korzo Italia 14; Prednini,
Ul. T. Vecellio 24; Serravalle, Trg
Cavana 1.

Od 13. do 16. ure
Crevalto, Ul. Roma 15; INAM Al
Cammello, Drevoed XX, Settembre
4; Alla Maddalena, Ul. dell'Istria 43;
dr. Codermatz, Ul. Tor S. Piero 2;
NOCNA SLUŽBA LEKARN
Dr. Gmeiner, Ul. Giulia 14; Pizzul-
Cignola, Korzo Italia 14; Prednini,
Ul. T. Vecellio 24; Serravalle, Trg
Cavana 1.

Slovensko gledališče v Trstu

Jubilejna sezona 1965-66
V KULTURNEM DOMU
V TRSTU

J. Robert — J. Duvivier —
H. Jeanson

Marie - Octobre

Igra v dveh dejanjih
Režija: BRANKO GOMBAČ
Scenarij: DEMETRIJ CEJ
Prevod: BRUNO HARTMAN

Osebe:
Marie-Octobre
STEFKA DROLCJEVA (kot gost)
Viktorine LELE NAKRSTOVA
Rouger SILVIJ KOBAL
Simoneau

STANE STAREŠINČ
Renaud-Picart JOZKO LUKES
Vandamme ADRIJAN RUSTJA
Le Gueven LACI CIGJO
Blanchet STANE RAZTRESN
Marina

EDWARD MARTINUZZI
Bernardi ALOJZ MILIČ
Thibaud RADO NAKRST

DANES, 22. dec. ob 21. uri
(PREMIERNA ABONMA)
V četrtek, 23. dec. ob 21. uri
(ABONMA PRVA PONO-
VITEV)
V soboto, 25. dec. ob 16. uri
(OKOLISKI ABONMA)
V nedeljo, 26. dec. ob 16. uri
(ABONMA NEDELJSKI
POPOLDANSKI)
V torek, 28. dec. ob 20. uri
(STUDENTSKI ABONMA)
V sredo, 29. dec. ob 21. uri
(SINDIKALNI ABONMA)
V četrtek, 30. dec. ob 21. uri
(INVALIDSKI ABONMA)

Prodaja vstopnic vsak dan od
12. do 14. ure ter eno uro pred
pričetkom predstav pri blagaj-
ni Kulturnega doma.

Odhodi avtobusov za okoljski
abonma SG v soboto, 25. t. m.
Avtobus št. 1: Praproč ob 20.
Mavhinje 20.05, Sežljan 20.10,
Nabrežina 20.20.
Avtobus št. 2: Col 20, Repen-
tabor 20.05, Zgonik 20.15.
Avtobus št. 3: Sv. Križ 20.15,
Presek 20.25, Kontovel 20.25.

Predstoj za sedež na avtobu-
sih imajo abonenti. V kolikor
bodo v avtobusih še razpolo-
ljiva mesta se lahko pridruži-
jo tudi drugi obiskovalci SG.

LADJE V PRISTANIŠČU

Belluno, Enotria, Celio, San Mar-
co, G. Lauro, L. Lauro, Viminale,
Trieste, Saipa II, Esperide, Settema-
ri, Bannock, Vulcania, Brick VII
(It.), Lastovo, Veleuka, Rileks, Mor-
nar, Hajduk, Uljanik, Tredi Maj, Do-
brovnik (Jug.), Maska (Jug.), Man,
Adriatic, Viora, Partizani (Al.), Ta-
vros, Alexis G., Bremerhaven, Aglia
Anna, Bigl (Gr.), D. Lutzki, Dobrush
(SZ), Pescara (Li.), G. Brovig (No.).

MARKET

SEŽANA ■ BAZOVIŠKA ULICA

BOGATA ZALOGA IN IZBIRA

- živila, delikatese, sveže meso, perutnina, divjačina, kruh, mleko in mlečni izdelki, sadje, zelenjava, piščice, gospodinjne in osebne potrebšnice, pripomočki in aparati, šolske potrebšnice, steklenina, porcelan, keramika, perilo, pletnine in spominki
- BIFE: express kava, piščice, topla in hladna jedila
- 10% POUST NA BLAGO ŠIROKE POTROS-NJE PRI PLACILU S TUJO VALUTO
- MENJALNICA

NON STOP 7.30 - 19.30
OB NEDELJAH 7.30 - 11

Razstave

Danes 22. tm. ob 19. uri bo v
foyerju Kulturnega doma v Ul. Pe-
tronio otvoritev slikarske razstave,
ki jo je pripravil tržaški slovenski
slikar Silvester Godina.

Včeraj-danes

ROJSTVA, SMRTI IN POROKE

Dne 21. decembra se je v Trstu ro-
dilo 12 otrok, umrlo pa je 18 oseb.
UMRLI SO: 69-letna Olga Zanolli
vd. Zurek, 81-letna Caterina Baudaz
vd. Manfreda, 69-letna Carolina Ber-
nelli, 59-letna Maria Grisan por. Ca-
stellani, 61-letna Maria Stekar, 74-
letni Antonio Vesnaver, 59-letna
Francesca Crevatin por. Bembic, 32-
letni Albino Legovich, 72-letni Fran-
cesco Podbol, 85-letna Agata Nicodra
vd. Faro, 89-letna Carolina Sabec vd.
Bončina, 42-letni Mark Kranjc Brj-
voj, 28-letni Domenico D'Ingeo, 65-
letna Giuseppina Pitacco por. Cosu-
lich, 60-letna Milena Tarabochia, 63-
letni Antonio Maniscalco, 79-letni
Valentino Savi, 1 dan stari Giorgio
Lobiana.

Mali oglasi

STROJA za obdelavo lesa: kombinir-
ko in cirkularno žago po izredno u-
godni ceni prodaja Bevilacqua, Via
della Tesa 12, tel. 93071.

SOZALJA

Ob smrti Valentina Švaba, dolgo-
letnega in zaslužnega predsedni-
ka Zveze malih posestnikov, izra-
ža Kmečka zveza v Trstu svojem
in sorodni organizaciji svoje iskro-
no sožalje.

Ob smrti svojega ustanovnega
člana in naprednega kmetovalca
Valentina Švaba izraža Kmetijska
zadruga v Trstu svoje globoko so-
žalje svojem in Zvezi malih po-
sestnikov.

Izrazom sožalja se pridružujeta
tudi uredništvo in uprava Primor-
skega dnevnika.

Kino

Nazionale 15.30 «La grande corsa»
Technicolor, Panvision 70 mm; To-
ny Curtis, Jack Lemmon, Natalie
Wood.

Archelato 16.00 «Peter Pan» Walt
Disneyjeve risanke. Sledi «Il ca-
vallo tatuato».

Excelsior 16.00 «La Mandragola» Ro-
sanna Schiaffino, Philippe Leroy.
Prepovedano mladini pod 14. le-
tom.

Festec 14.30 «Agente 007 - Thunder-
ball (Operazione tuono)» Techni-
color, Sean Connery.

Graticcio 15.30 «Tutti insieme ap-
passionatamente» Todd AO, Barve
De Luxe, Julie Andrews (Oscar
1965).

Alabarda 16.00 «Due marines e un
generale» Technicolor, Franco Fran-
chi, Cicco Ingrassia.

Filodrammatico 16.30 «U 570 contra-
tacco siluria» Vojni film.

Aurora 16.30 «Il ribelle di Algeria»
Cristallo 16.00 «Gli occhi degli altri»
Prepovedano mladini pod 14. letom.

Garibaldi 16.00 «Veneri proibite» —
Vojni film.

Kino na Učelnah

predvaja danes, 22. t. m., z začetkom ob 18. uri barvni gangster-
ski film:

Contratto
per uccidere

(POGODBA ZA UBOJ)

Film s tisočeriimi presenečenji

Igrajo:
LEE MARVIN
ANGIE DICKINSON
JOHN CASSAVATES
RONALD REAGAN

KINO PROSEK-KONTOVEL

predvaja danes, 22. t. m., z začet

ZAHODNONEMŠKI KOMENTARJI FRANCOSKIH VOLITEV

Odkrito nerazpoloženje do generala in Mitterranda

Pričakuje se nadaljnje nazadovanje v francosko-zahodnonemških odnosih - Jasno stališče predsedniškega kandidata št. 2, Mitterranda, do Zahodne Nemčije - Kaj je s tem v zvezi ugotovil dopisnik zahodnonemške televizije - Senator Lecanuet - «nemški» kandidat

BONN, decembra. — «Zvezna republika Nemčija ne ve, kaj namerava in kam gre Francija.» S temi besedami je zahodnonemški dopisnik komentiral po francoskih volitvah označil bosa stališča do bodoče politike ponovno izvoljenega de Gaulle.

Bilo je to v resnici nekakšno posredovanje mnenja uradnih borskih krogov, odgovor na podoben vprašanje, ki jih je bil de Gaulle izrekel dva dni prej v svojem zadnjem nastopu pred volivci.

Očitno misleč na borske jedrke (in druge) težnje, je francoski predsednik dobesedno izjavil: «Mi ne vemo, mi sploh ne vemo, kaj namerava Nemčija.» In prav ta stavek so v Nemčiji razumeli kot najbolj bistveno značilnost nove francoske politike po nedeljski de Gaullovi zmagi.

Z drugimi besedami, politiki na Renu pričakujejo, da se bodo francosko-nemški odnosi še naprej ohlajevali. V oddaji, posvečeni francoskim volitvam, je tukajšnja televizija posredovala gledalcem tudi poročila o filmskim vlozki o dosežanjem procesu nazadovanja teh odnosov.

V komentarju je bilo poudarjeno, kako je do te ohlavitve prišlo sprito «nasprotovanje de Gaulle nemski pravici do jedrske oborožitve» in kako politična srečanja med državni Zvezne republike Nemčije in Francije se naprej potekajo na osnovi meddržavnih sporazumov, vendar da ena obeh stranей ni več prisrčno. Kot glavni razlog za nezadovoljstvo Bonna v odnosu do Pariza se navaja sovjetsko-francosko zblizanje.

V okviru oddaje, ki je trajala podlugo uro, je bil objavljen tudi intervju de Gaullovaega nasprotnika Mitterranda, namenjenega nemškemu televizijem gledalcem. Kandidat št. 2 za francoskega predsednika je zahodnonemškemu gledalcem jasno in glasno dejal: «Sem proti jedrski oborožitvi Zvezne republike Nemčije je tako danes kot v prihodnosti. Sem proti francosko-zahodnonemskemu sporazumu o sodelovanju, ker je ta neuresničljiv. Od njega ni bilo uresničenja nič drugega, razen zamenjave mladine, kar pa je bilo dosegljivo tudi brez sporazuma.»

Po intervjuju je dopisnik zahodnonemške televizije v Parizu, Peter Scholl-Latour, skušal ugotoviti «poreklo protinemškega razpoloženja», ki ga je opazil pri Mitterrandu. Povedal je s tem v zvezi anekdoto, ki doslej, kaže, ni bila znana ne francoski ne nemski javnosti.

Leta 1940 so Nemci Mitterranda aretirali in ga odpeljali v neki zapor v Nemčiji. Prva dva njegova poskušanja, da bi pobegnil, so prepadli. Ko je to tretje storil, se je prebil kakih 70 km daleč, a so ga ponovno ujeli, nakaar ga je nek nemški komandant strahovito pretepel. Bilo je to v nekem nemškem mestu ob francosko-nemški meji.

Po končani vojni je Mitterrand postal minister. Nekega dne je prejel vabilo, da obišče prvo tisto mesto, ki se je zdaj nahajalo v francoski okupacijski coni, kjer se je bilo to zgodilo, in sicer zaradi tega, da bi se prepričal, kako dosledno so bili tu opravljeni nalogo «denacifikacije». Mestne oblasti so ga svedčano sprejele in hemski župan ga je prisrčno nagovoril. Prišlo pa je do skandala: Mitterrand je v gostiljubnem županu prepoznal oficirja, ki ga je nekaj let prej premilil. In od tedaj — pravi časnikar Scholl-Latour — Mitterrand ne goji več prav nobenih iluzij glede Nemcev.

Po mnenju večine zahodnonemških državljanzov pa, kot se zdi, ni obsoje vredno omenjeni oficir, marveč Mitterrand. Zakaj v tem primeru gre za vprašanje čista dolžnosti. Nemec je bil storil svojo dolžnost, tako v času vojne kot tudi med zavezniško okupacijo. Mitterrand pa, nasprotno temu, sprito svojih protinemških čustev ne «opraviila svojih dolžnosti», ki izhajajo iz francosko-zahodnonemškega sporazuma o sodelovanju.

Mitterrand se v tej anekdoti, torej, v očeh številnih ljudi ob Renu, kaže kot docela negativna. Vtem ko je de Gaulle negativni zaradi ohlavitve odnosov med Parizom in Bonnom. Upoštevajoč pravkar povedano, zahodnonemški komentatorji druge runde francoskih volitev ne morejo, da bi ne omenili tudi tretjega kandidata, Lecanuet, ne glede na to, da se drugih volitev ni udeležil.

Sprito svojih evropskih in atlantskih stališč je leta v borskih krogih ustal (in še uži) mnogo večje simpatije od kateregakoli drugega predsedniškega kandidata. Govorec o epilogu francoskih volitev, je eden od komentatorjev zahodnonemške televizije dejal: «Nemci so imeli svojega kandidata v Lecanuetu, vendar je ta, na žalost prišel še le na tretje mesto.»

Bonske žalostinke za Lecanuetom gredo še dalje. V svojem komentarju je «Die Welt» o tem zapisal sledeče: «Moramo počakati, da bi videli, ali je general od lekije, ki jo je prejel 5. decembra, kaj pridobil. Zakaj mnogi pristajajo mlademu senatorju Lecanuetu so se v nedeljo poklonili njemu zaradi tega, ker se boje Mitterrandovega obseja s komunisti. Ali bo de Gaulle zdaj poplašal njihove glasove s tem, da bo vodil bitko za integracijo Evrope?»

In poln ogorčenja, se osnovni zaključek časopisa «Die Welt» glasi takole: «Nedvomno bo ponovno izvoljen, gospod v Elizejski palači se naprej ostal zelo neprijeten partner za Evropo in Ameriko. A tudi za Zvezno republiko Nemčijo, ki mora misliti na nadaljnji obstoj NATO in Skupnega tržišča.»

Politični krogi v Bonnu niso niti trenutek dvomili v de Gaullovo končno zmago, ne glede na to, da so jo pričakovali z odkritim nerazpoloženjem. Zdaj pa takemu svojemu nerazpoloženju skušajo dati duška. Še dobro se druge predsedniške volitve v Franciji niso končale, že se v Bonnu računa s tretjimi de Gaullovimi volitvami, kot tu imenujejo francoske parlamentarne volitve, ki bodo poleti leta 1967.

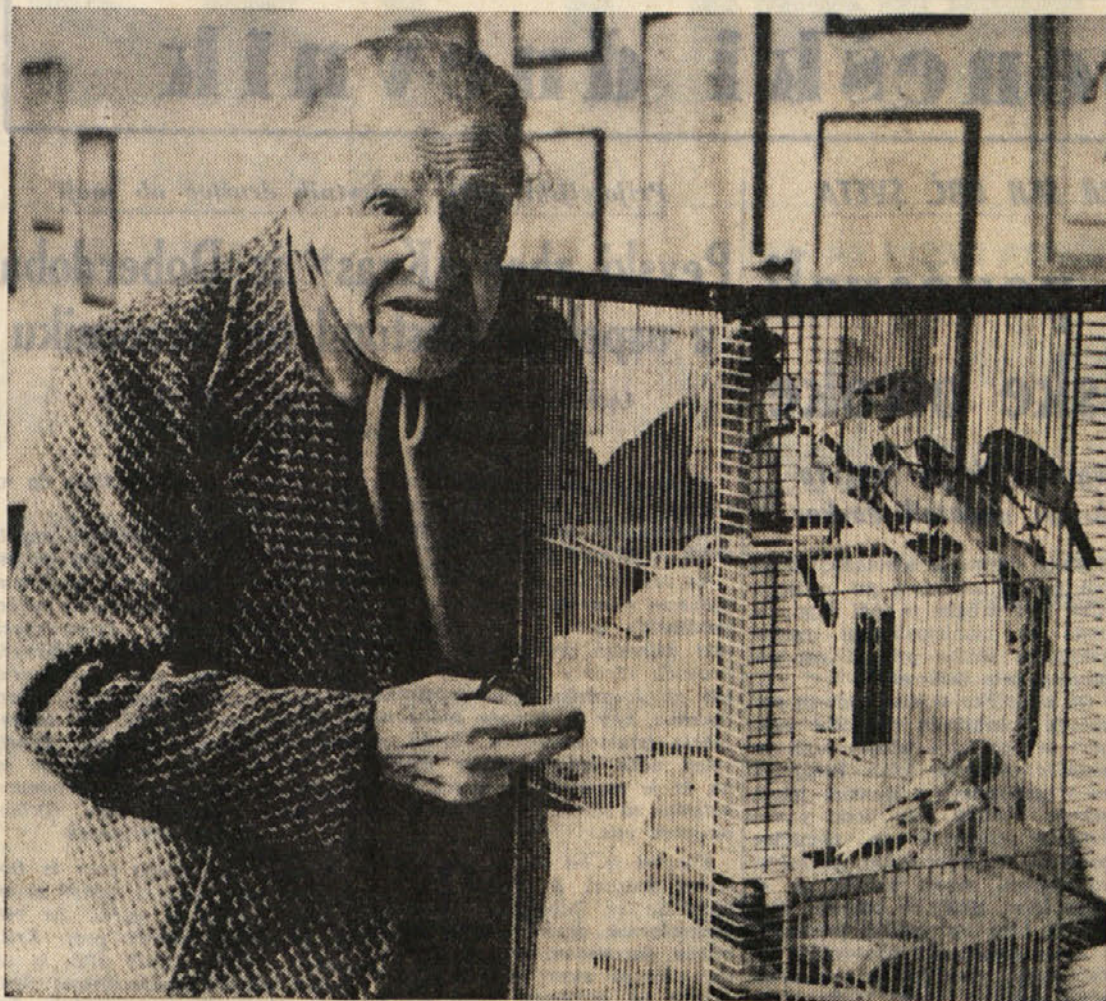
V zvezi s temi tretjimi volitvami, pa «estremu» gospodu v Elizejski palači napovedujejo velike težave glede njegove bodoče kontrole nad parlamentom, obenem pa se ponovno velike možnosti pripisujejo «nemškemu» kandidatu Lecanuetu.

nadaljnji obstoj NATO in Skupnega tržišča.

Politični krogi v Bonnu niso niti trenutek dvomili v de Gaullovo končno zmago, ne glede na to, da so jo pričakovali z odkritim nerazpoloženjem. Zdaj pa takemu svojemu nerazpoloženju skušajo dati duška. Še dobro se druge predsedniške volitve v Franciji niso končale, že se v Bonnu računa s tretjimi de Gaullovimi volitvami, kot tu imenujejo francoske parlamentarne volitve, ki bodo poleti leta 1967.

V zvezi s temi tretjimi volitvami, pa «estremu» gospodu v Elizejski palači napovedujejo velike težave glede njegove bodoče kontrole nad parlamentom, obenem pa se ponovno velike možnosti pripisujejo «nemškemu» kandidatu Lecanuetu.

K. K.

Sam in ne preveč srečen, je pred kratkim preminuli pisatelj Somerset Maugham vendar postal bogat in slaven. Svojo smrt je pričakoval, pa je zanjo dejal, da gre za neveščino in neumno stvar, ki jo zanj predstavlja komedijo z veselimi koncem. Na sliki ga vidimo z njegovimi najljubšimi kanarčki.

Zgodovina dveh bančnih zavodov v Parizu in Londonu

Ruski begunci ustanovili banko za Sovjetsko zvezo

Povsem normalno poslovanje - Le malo nameščencev sovjetskih državljanov - V poslovanju z Vzhodom nočejo izkoristiti svojega monopola

Pred nedavnimi smo pisali, kako so si poslovni krogi ZDA ustvarili v nekaterih večjih središčih zahodne Evrope svoje bančne zavode, da bi njihovi kapitali lažje pronikali na tržišče zahodne Evrope. To po povsem razumljivo in normalno, saj gre za področje z isto družbeno ureditvijo in poznavanjem gospodarstva. Veliko bolj zanimivo je verjetno to, da ima Sovjetska zveza dva svoja bančna zavoda v zahodni Evropi in sicer Moskovsko narodno banko v Londonu ter Komercialno banko za severno Evropo v Parizu. Obe finančni ustanovi pripadata malone v celoti Sovjetski zvezi. Glavna delničarja v obeh bankah sta Državna banka ZSSR ter Banka za zunanjo trgovino ZSSR. Sovjetska bančna zavoda v Londonu in Parizu vršita finančne posle v teh dveh zahodnoevropskih poslovnih središčih in njuna naloga je financirati kratkoročne trgovske posle, predvsem med deželami zahodne in vzhodne Evrope. V razmerah novejšega dogajanja med vzhodom in zahodom, ki se trgovina iz leta v leto veča, ti dve banki razširjata svojo dejavnost tako, kar zadeva zemljepisno področje dejavnosti, kot tudi, kar zadeva bančne usluge.

Uspeh dejavnosti dveh bančnih zavodov je deloma odvisen od trgovinskega prometa med vzhodom in zahodom. Londonska Moskovska narodna banka posluje v glavnem uspešno. Njena aktivna narastala od 24 milijonov dolarjev v letu 1958 na 573 milijonov dolarjev ob koncu lanskega leta. Njen dobiček se je v tem času povzpeli od 112.000 dolarjev leta 1958 na poldrugi milijon ob koncu lanskega leta.

Ce londonska Moskovska narodna banka naglo razvija svojo dejavnost, se z enakimi uspehi ne more pohvaliti pariška Komercialna banka za severno Evropo, ki se razvija bolj počasi in njena aktivna narasta le za 3,5 odstotka na leto. Kljub temu pa je ob koncu lanskega leta njena aktivna znašala že 562 milijonov dolarjev. Zakaj, bomo videli pozneje.

Ta dva bančna zavoda se ravna po normalnih pravilih okoli, v katerem delujeta. Glavno načelo je, čimveč poslovni učinek. Direktor londonske Moskovske narodne banke A. I. Dubonosov je v poročilu o dejavnosti banke v letu 1964 poudaril, da se «dobiček v splošnem zadovoljivo veča». V poročilu Banke za severno Evropo pa je rečeno, da «sprinčec ekonomskega načela, ki mu vodstvo sledi, ostaja še naprej eden glavnih elementov v delovanju banke».

In res, ne glede na to, čigava last sta banki, poslujeta v popolni svobodi brez kakršnegakoli političnega vpliva ali pritiska. Tako prva kot druga banka sta si ustvarili v ustreznih poslovnih krogih velik sloves. Končno je to razumljivo, kajti to je tudi v interesu Sovjetske zveze, ki želi na zahodu imeti dva močna denarna zavoda, ki hkrati uživata zaupanje poslovnih ljudi zahodnega sveta. prvenstvo zahodne Evrope.

Trgovina med vzhodom in zahodom je, kljub sedanjim stikom toliko živim poslovnim kontaktom, še vedno delikatna zadeva. Zahodne družbe ali poslovni ljudje se ne vežejo z vzhodnimi družbami ali podjetji neposredno, pač pa preko državnih trgovinskih ustanov vzhodnoevropskih držav in še posebej Sovjetske zveze. In to je ena izmed posebnosti. In to je ena izmed posebnosti, ki jih morata omenjena bančna zavoda upoštevati.

Pri tem je treba dodati, da ima

ska narodna banka je nastal že leta 1916 kot izpostava Moskovske narodne banke s sedežem v Moskvi. V letu 1919, po oktobrski revoluciji, pa je bila obnovljena in postala samostojno pravno telo. Nekaj časa se ni kovele kakor uveljavila, v zadnjih letih pa, kot smo videli, zelo dobro posluje in ima velike dobičke.

Vse drugačnja je zgodovina pariške Komercialne banke za severno Evropo, glede katere smo že v začetku rekli, da se bomo k njeni posebnosti še povrnil. Ta banka je bila ustanovljena za londonsko in sicer leta 1921, vendar je ni ustanovila kakšna moskovska centrala, pač pa jo je ustanovila skupina bogatih ruskih beguncov, ki so po oktobrski revoluciji pobegnili na zahod. Kaže pa, da tem ruskim beguncem ni šlo vse po sreči. V tem okviru je pariška Komercialna banka za severno Evropo delovala le do leta 1925, ko je zaskla v težave in tedaj jo je odkupila neka sovjetska družba.

Rekli smo, da ta dva bančna zavoda poslujeta kot ostali bančni zavodi na zahodu, vendar pa moreta izvoznikom dati določene prednosti v primerjavi z drugimi bankami zahoda. Poleg tega v odnosih s socialističnimi deželami ne zahtevata posebnih jamstev za kredite v izvozne namene. Če bi v tem primeru hoteli govoriti o določenih privilegijah, je treba takoj poudariti, ti sovsjetski banki nista pritožni temu, da bi posle delili z drugimi zahodnimi bankami. Direktor pariške Komercialne banke je glede tega izrecno poudaril: «Nimamo namena izkoristiti svojega položaja, da bi imeli monopol v kakršnemkoli trgovskem poslovanju z vzhodno Evropo.»

SREDA, 22. DECEMBRA 1965

Radio Trst A

7.00 Koledar; 7.30 Jutranja glasba; 11.30 Slov. narodni motivi; 11.35 Radio za šole; 11.55 Tržaški motivi; 12.15 Fomenek s poslušalkami; 12.25 Za vsakogar nekaj; 13.30 Glasba iz filmov in revij; 17.00 Ansambel Franca Vallisnerija; 17.25 Radio za šole; 17.45 Pesem in ples; 18.00 Ne vse, toda o vsem; 18.15 Umetnost in prireditve; 18.30 Marjan Lipovec; Sonata; 18.50 Motivi, ki so mi dimi všeč; 19.15 Higijsna in zdravje; 19.30 Revija slovenskih zborov z Goriskega; 20.00 Sport; 20.35 Kulturni odmevi; 21.00 Simfonični koncert; v odmoru: Svet umetnosti; glasbe; žarišče domačega božiča; 21.15 Musica sprint; 22.30 Melodije.

Trst

12.05 Plošče; 12.25 Tretja stran; 15.40 Vilhelm Tell — drugo dejanje; 14.40 Orkester Pucciniori.

Koper

7.15 Jutranja glasba; 8.00 Prenos RL; 11.00 «Dante med Slovenijo»; 11.15 Poje G. Cingolati; 11.30 Današnji povelj; 11.45 Melodije iz filmov; 12.00 in 12.55 Glasba po željah; 13.40 Opera panorama; 15.00 Zbori JLA; 15.45 Slovenske narodne; 16.20 Pevski lahke glasbe; 17.00 Tretja stran; 17.15 Pianist M. Pollini; 17.45 Goriški zbor «Seghiz»; 18.00 Prenos RL; 19.00 Sport; 19.30 Prenos RL; 22.35 Heydnova simfonija stv. 104.

Nacionalni program

8.30 Jutranji pozdrav; 9.45 Album pesmi; 10.05 Opera album

logija; 10.30 Radijska šola; 11.00 Sprehod skozi čas; 11.30 Beethovenova sonata opus 14; 11.45 Skladbe za godala; 12.30 Solisti ital. morije; 14.55 Vreme na ital. morjih; 15.15 Filmske in gledališke novosti; 15.45 Gospodarska rubrika; 16.00 Spored za najmlajše; 17.25 Klavičembalo in klavir; 18.00 Knjižne novosti; 18.35 Neapeljske pesmi in poezije; 19.05 Kmetijska oddaja; 19.15 O morju in pomorskih; 20.25 Cilea: «Adriana Lecouvreur».

II. program

7.30 Jutranja glasba; 8.30 Fantazija in orkester; 9.35 Pesem za pesmi; 10.35 Nove ital. pesmi; 11.05 Vesela glasba; 14.05 Povelj; 14.45 Plošče; 15.00 Ital. narodni ples; 15.15 Izbrani motivi; 15.35 Koncert v miniaturo; 16.00 Pesmi leta; 17.25 Srečno pot, avtomobilisti; 17.35 Ljudska enciklopedija; 17.45 Pisan glasbeni spored; 18.35 Enotni razred; 18.50 Vaši izbranci; 20.00 Radiofonska fantazija; 20.35 Godala; 21.00 Božični dokumentarij; 22.15 Plesna glasba.

III. program

18.30 Pregled španske kulture; 19.00 Ob 20-letnici osvoboditve; 19.30 Koncert; 20.30 Revija revij; 20.40 Heydnove skladbe; 21.30 Z glasbenih festivalov; 22.10 Pisatelj Italo Svevo.

Slovenija

8.05 Glasbena matineja; 8.55 Pisan svet pravljic — Ch. Böhm; Zakajčka; 9.10 Naši zborovodje; 9.30 Laha; 9.30 Laha; 10.15 Pianist Pavel Slivc;

PO PODATKIH STATISTIČNEGA URADA

Gradbena dejavnost še vedno v znaku ekonomskih težav

Do konca septembra za 39 odst. manj gradbenih dovoljenj

RIM, 21. — Osrednji državni statistični urad v Rimu je objavil nekaj podatkov o gradbeni dejavnosti v državi. Iz teh je razvidno, da je gradbena dejavnost v prvih devetih mesecih letošnjega leta zabeležila velik padec, ki je logična posledica gospodarskih težav v državi, hkrati pa, da se v zadnjih mesecih kaže malenkostno izboljšanje, ki je posledica obilnejšega posega državnih in drugih javnih ustanov v gradbeno dejavnost.

Iz podatkov, ki so bili objavljeni in ki se nanašajo na gradbeno dovoljenja v obdobju med 1. januarjem in koncem septembra v pokrajinskih glavnih mestih ter v vseh mestih z nad 20.000 prebivalci, izhaja, da je bilo v razdobju od 1. januarja do 30. septembra letos izdanih 136.900 gradbenih dovoljenj, kar je za obilnih 39 odstotkov manj kot jih je bilo izdanih v enakem časovnem razdobju leta 1964. V samem septembru je bilo izdanih le nekaj manj kot 16.000 gradbenih dovoljenj, kar je 13 odstotkov več kot v avgustu letos, toda za obilnih 21 odstotkov manj kot v septembru lanskega leta. Gornji podatki jasno kažejo, da je gradbena dejavnost v krizi.

Po podatkih iz istih virov in prav tako za mesta z nad 20.000 prebivalci je bilo v obdobju od 1. januarja do konca septembra 1965 dokončanih 169.800 stanovanj, kar je za 1,8 odst. manj kot v enakem razdobju leta 1964. V samem septembru letos pa je bilo dokončanih malo manj kot 15.000 stanovanj, kar pa je za 16,5 odst. manj kot v avgustu letos.

Ital. televizija

8.30 Šola; 9.30 Spored za najmlajše; 18.30 Nikoli ni prepozno; 19.00 Dnevnik; 19.15 Neapeljsko gledališče San Carlo; 19.55 Sportne vesti in ital. kronike; 20.30 Dnevnik; 21.00 La prova del nove; 22.15 Prireditve med tednom; 23.00 Dnevnik.

II. kanal

21.00 Dnevnik; 21.15 Detektivka «Senca nad Maigretom»; 22.40 Vesti in zanimivosti za avtomobiliste.

Jug. televizija

10.00 TV v šoli; 16.40 Za mlade učence rušine; 17.00 Učimo se angleščine; 17.40 Zajci v tovarni igra; 17.55 Slike sveta — otroški film; 18.25 Obzorji; 18.45 Glasbeni program; 19.15 Mozaik kratkega filma; 19.40 Cilek; 20.00 Dnevnik; 20.20 Obzorji; 20.30 Mednarodna ura; Avstralijska; 21.30 Kulturna panorama; 22.10 Zadržna poročila.

stu in kar 30 odst. manj kot v septembru lanskega leta. Iz podatkov, ki zadevajo gradbeno dejavnost v okviru javnih gradenj, ki jih v celoti ali deloma financirajo država ali druge javne ustanove, izhaja, da je bilo v obdobju od 1. januarja do konca avgusta letos izvršenih del v skupni vrednosti nekaj nad 573 milijard lir, kar je za 16,6 odst. več kot v enakem razdobju lanskega leta. Pri tem je bilo izvršenih za 474,5 milijard lir del izključno s celotnim ali vsaj delnim državnim financiranjem.

V razdobju med 1. januarjem in 31. avgustom je bilo v javna gradbena dela vloženih 29 milijonov 722 tisoč delovnih dni, z dnevnim povprečjem 149.000. Zaradi primerjave bomo povedali, da je dnevno povprečje zaposlene gradbene delovne sile v letošnjem avgustu znašalo 159.000.

Lisenko ponovno na zatožni klopi

MOSKVA, 21. — Sovjetski biolog Trofim Lisenko, ki je bil zelo cenjen v stalinski dobi, nato pa se umaknil v zatij, ki je trajalo do pred kakimi tremi leti, je doživel nov «proces». «Obtožbo» vsebuje zadnji bilten sovjetske akademije znanosti, ki obsega 130 strani.

Vsebinska ali bistvo tega «procesa» je Lisenkovo vodenje poskusnega kmetijskega posestva «Gorki-leninski» kakih 40 kilometrov od Moskve. V omenjenem biltenu sovjetske akademije je znanosti je med drugim rečeno, da ni bilo nikoli mogoče zvedeti, kaj se na tem poskusnem posestvu sploh dogaja. Od 9. februarja do 22. marca letos je to eksperimentalno kmetijsko posestvo obiskala posebna komisija strokovnjakov, ki je ob koncu svojega pregleda izdala ustrezno poročilo. Iz tega se je zvedelo, da je v začetku omenjeni bilten akademije znanosti Lisenko sprejel kot enotno «evangelij». Tako se je izrazil na sestanku, ki ga je imel s predstavniki sovjetske akademije znanosti, s predstavniki akademije kmetijskih znanosti ter kmetijskega ministristva. Na tem sestanku so Lisenko prosili, naj bi predložil poročilo o dejavnosti kmetijskega eksperimentalnega posestva v letu 1964 in naj bi popravil svoje etimelne napake.

Iz biltena izhaja tudi, da bi bilo koristno vso zadevo v zvezi z vodenjem tega poskusnega posestva proučiti.

OVEN (od 21.3. do 20.4.) Bodite previdni glede vseh obveznosti. Skušajte uskladiti sroce in razum.

DVOJČKA (od 21.5. do 21.6.) Do sledno izpolnite sklepe, ki ste jih sprejeli skupno s sodelavci. Veliko veselje v družini.

RAK (od 22.6. do 22.7.) Skušajte si zagotoviti ustrezno podporo od strani vplivnih oseb. Izpolnite neko željo drage osebe.

LEV (od 23.7. do 22.8.) Ne prepletajte svojega dela s čustvenimi elementi. Bodite bolj previdni v svojih izjavah.

DEVICA (od 23.8. do 22.9.) Ustva-

IZ UMETNOSTNIH GALERIJ

De Donà v «Torbandeni» in Fontana na Korzu

Slike Lucia Fontane, ki jih razstavlja v novem razstavišču knjižarne Feltrinelli pod okriljem centra Arte Viva, smo lani menda prvič videli v Trstu na razstavi fantastične umetnosti. Namreč dve barvno lepo skladni olji z vesoljsko tematiko prostora iz leta 1956. Torej ravno leto po izdaji Fontanovega «Manifesta tehnik». Deviško bela prerazena in preluknjana platna te razstave pa že sam Fontana ne šteje med slike. Po nadzvojni skrajno elementarnih oblik napišnih rezov z izbočenimi robovi imajo pač še kiparske značilnosti reliefa. Vemo pa, da je v Argentini rojeni Fontana študiral kiparstvo na milanski akademiji in že leta 1930 razstavljal abstraktne plastike v galeriji «Milione». Da je uspel z deli, kot jih tu vidimo, je tudi zasluga prepričevalne besede, v kateri je Fontana mošter borben teoretik, ki je že leta 1946 izdal znani «Beli manifest». V preteklosti je pokazal nedvomno nadpovprečne slikarske kakovosti. Upira pa se njegovega močnemu značaju posnemanje. Toda s paranjem platen je Fontana odkril tako oseben način, ki izključuje vsako posnemanje, in torej ne more ustvariti lastne šole. Malce drugačni so nekateri listi z razcepanimi predmeti in sledovi barv. Zlato platno s težki rani podobno luknjo pa spominja na Fontanove v začetku omenjene slike.

Rdeči, rumeni in zeleni pravokotniki na belem, vsak s 16 črnimi pikami, ki se vrste kot gumbe na telovniku, pa menimo, da ne predstavljajo nobene genialne rešitve izhoda iz tradicionalne umetnosti. Če pa je Fontana, ki je zaslovel s tem v avantgardnih krogih po vsem svetu, res našel tak izhod, bo pokazala le bodočnost.

V galeriji Torbandena so razstavljeni enako zanimiva dela Maria De Donà. Je to grafik, ki se udeležuje v reklamni tisku in pa kot oblikovalec zunanosti industrijskih izdelkov ter strojev.

Doma je iz Trevisa, živi v Bel-lunu, kjer se ukvarja tudi s proučevanjem otroške grafične tvor-nosti. Poslednji z uspehom uporablja v prikazanih risbah in silhuetsnih rezih, v katerih je predvsem pogojena glavna držežest mnogih listov, kot na primer v «Peklenški kliniki», «Hudobu in angelju», «Računu» itd. Brez izjeme v vseh pa prihaja do izraza topla šaljivost, humor človeka, ki mora s pasivnim odporom žive-ti z mehaniziranim svetom, da že polagoma postaja podoben robo-tu. Ta besedni izraz se večkrat ponavlja v naslovih risb, ki kažejo čudnega možička, oglašeno grajenega kot obliže stroja in an-te-nami na glavi. Ta tragi komični stvor po svoji mnogoličnosti po-vezuje tako rekoč vso razstavo v nekako burkasto recitacijo. Tenkočutni opazovalec pa bo ven-dar kmalu zasluhl, da se za tem skriva več kot pa le pitka sati-ra, grafični epigram (glej serijo slik o erotičnosti filma in o cest-noprometnih znakih). Mario De Donà, ki se podpisuje s klasično zvenečim imenom Eronda, je končal umetniško šolo v Benet-kah in kaže visoko umetniško prefinjenost, in čeprav je danes priznan in cenjen grafik, ni to, verjetno, bil njegov edini ži-vljenjski cilj.

MILKO BAMBIC

Nekaj fotografskih posnetkov s proslave 20. obletnice obnovitve delovanja p.d. «Ivan Cankar» pri Sv. Jakobu. Zaporostjo od zgoraj navzdol: dr. Angel Kukanja, vtem ko izreka svoje čestitke; pogled na del občinstva; nastop moškega zbora p.d. «I. Cankar»; instrumentalni kvartet «Ivana Cankarja» in duet, ki sta ga izvajali A. Mikulus ter M. Rogelja.

HOROSKOP

Veliko zadovoljstvo sprito nekega dobro opravljenege posla. V čustvenih zadevah boste imeli precej sreče.

KOZOROG (od 21.12. do 20.1.) Ugodni pogoji za vse podvige večjega obsega. Vest, ki jo boste prejeli, bo bistveno spremenila vaš odnos do ljubljene osebe.

VODNAR (od 21.1. do 19.2.) Odlučno se postavite po robu grožvam in nekim klientom. Skušajte ugodneje vplivati na najmlajše.

SKORPION (od 23.10. do 21.11.) Lepo se boste uveljavili na področju, kjer ste doslej naleteli na prevelike težave. Ne kažite svoje gromote zainteresiranosti v čustvenih zadevah.

STRELEC (od 22.11. do 20.12.)

Goriško-beneški dnevnik

VOŠČILA ŽUPANA MARTINE NA ZADNJI LETOŠNI SEJI OBČ. SVETA

Tudi slovenščino bodo poučevali v tečajih za osnovnošolske otroke

Predlogi za sestavo posvetovalne komisije regulacijskega načrta Januaria obravnava o proračunu za leto 1966 - Odobritev dodatnih davkov

Z božičnimi in novoletnimi voščili župana Martine se je v ponedeljek nekaj tednov po polnočju zaključila zadnja seja občinskega sveta v Goriči v letu 1965. V svojem govoru je župan poudaril smisel za ravnotežje, in resnost v debatah občinskega sveta, ki ob primerjavi nasprotnih stališč izpopolnjuje delo občinskih upraviteljev ter doprinese k bolj prečiščenim sklepom. Prisotnost večine in opozicije v življenju občinskega sveta predstavlja resnično demokratični odraz dejavnosti občinskih predstavnikov.

«Prepričan sem — je nadaljeval župan — da se bo ta naš začetek dejavnosti občinskega sveta, ki je pokazal visoko stopnjo zavesti in resnosti v skupnem delu, v tej smeri tudi nadaljeval v prihodnjih letih. Zakaj vsi mi, ki smo dediči slavni tradicij in civilne dozorelosti, smo tukaj predvsem zavoljo tega, da ustrezno pričakovanju našega mesta, ki ima težko življenje in nujno potrebo po reševanju vprašanih napredka in soglasju.»

Na začetku seje so svetovaleci povedali svoje mnenje glede sestave posvetovalne komisije za regulacijski načrt. Sprejeli so svetovalec Miladin Černe, ki je predlagal, naj bodo v komisiji tudi predstavniki kmečkega društva v Štandrežu, Caselgradi, ki je predlagal maloštevilno komisijo tehnikov, in Battello, ki je zagovarjal široko komisijo, v kateri bi se razvila demokratska diskusija.

Nato je odbornik De Simone predlagal uveljavitev dodatnih davkov na plin in vodo v višini 50 odstotkov ter dodatne davke na blago proste cone. Odbornik je priporočil, da je potrebna reforma krajevnih financ, ki bo edino močna sanirala slabo finančno stanje. Socialdemokrat Rovis je omenil, naj se čimprej predloži v diskusijo.

KLUB SIMON GREGORIC
Večeri ob sredah
V klubskih prostorih na Verdijevem korzu št. 13, bo danes, 22. t. m. ob 20.30 predaval prof. Emil Smole o temi **istrske srednjeveške freske**
Vijudno vabljeni!

Kino
Gorica
CORSO, 17.00: «Jef Gordon spaca» t. t. E. Constantine in P. Viterbo; francoski črno-beli film.
VERDI, 17.15: «Lo sguardo che uccide», P. Cushing in C. Lee; angleški barvni film, mladinci pod 18 letom vstop prepovedan.
MODERNISSIMO, 16.30: «Cole, il fuorigioco», Frank Lovejoy in A. Dalton; ameriški črno-beli film.
VITTORIA, 17.40: «La montagna del sette falchi», Alan Ladd in Elizabeth Scott; ameriški barvni film.
CENTRALE, 17.00: «Kocica, l'eroe indiano», J. Chandler in S. Cabot; ameriški barvni film.

DEZURNA LEKARNA
Danes ves dan in ponoči je odprta v Goriči lekarna DUDINE v U. Rabatta št. 18, tel. 21-24.

TEMPERATURA VČERAJ
Včeraj smo imeli v Goriči najvišjo temperaturo 10 stopinj ob 15. uri, najnižjo 6,9 stopinje ob 7.30; povprečne dnevne vlažnosti je bilo 99 odstotkov, dežja je padlo 0,2 mm.

Omejitev avtobusne službe
Bonezzi za praznike
Podjetje Bonezzi, ki ima v zakupu avtobusno službo v Trzinu in

mu dovolita, da vsaj malce pridvigne kolena. Ni končal svoje prošnje. «Ti, tukaj!» je rekel z zadušnim glasom, kakor da je bil v tistem trenutku zadel mrtvoud. Eden izmed vojakov, ki je imel skoraj otroški, golobrad obraz je močno zaradel in zamrmral: «Rurick!»

Bila sta sinova prijateljev, vrstnika, oba stara 25 let. Bila sta skupaj v istem zavodu v Neaplu ter skupaj študirala. Povpraševala sta, kako je z njunima družinama ter si pripovedovala o svojem življenju v tistih letih. Vojak, ki so ga deportirali po 8. septembru v Nemčijo, ni vzdržal ter je hribu prišel na površje in Italijo in na službo v salojški vojski.

Rurick je začel tiho jokati in v vojakih ni vedel, kako naj bi se premagal. Videlo se je, da se je zelo sramoval, ni si nas upal niti več gledati in brezdetnega je bilo ohlapno v isela med rokami.

Lodigiani mu je prišel neki predlog. Zdalci pa je drugi vojak, Kalabrez, skočil na noge in zakričal: «Stojte, ali pa bom streljal!» Tedaj so začeli kričati tudi na tovrnjaku. Nihče izmed nas se ni ganil in nemški mornar je ustavil vozilo, prišel pogledat, kaj se godi ter dal duška svoji jezi s tem, da je nekatere izmed nas udaril s pestjo v hrbet. Kalabrez je slišal, kar je rekel Lodigiani, ter se je zbal. Ni ga ovidil in je rekel, da si je napačno tolmачil neki gib.

V Veroni smo se ustavili pred postopim esesovcem, kjer so pustili Sarnija in De Sanctisa, ki sta morala tla še eno zaslišanje. Tu smo dolgo čakali v dežju ter pojedli vse brašno. Na pot smo se ponovno odpravili šele popoldne. Na cesti proti Trentu smo na temnem pobočju hriba srečali tovrnjaka, poln fašistov v uniformah. Vihteli so prapore in peli. Nemški mornar, da bi stal na stopnicah kabine, se je nagnil in iztegnil roko, da bi ustavil tovrnjaka fašistov. Tovornjak je tako krepko obrnil Nemca, da je padel na tla in tulil ob bolečine. Ko je prišel na kraj esesovskih podoficir, je naložil ranjenega mornarja na avto in odšel proti Tridentu.

Spolidoro se je okrenil proti vojakoma in ju prosil, naj

mu dovolita, da vsaj malce pridvigne kolena. Ni končal svoje prošnje. «Ti, tukaj!» je rekel z zadušnim glasom, kakor da je bil v tistem trenutku zadel mrtvoud. Eden izmed vojakov, ki je imel skoraj otroški, golobrad obraz je močno zaradel in zamrmral: «Rurick!»

Bila sta sinova prijateljev, vrstnika, oba stara 25 let. Bila sta skupaj v istem zavodu v Neaplu ter skupaj študirala. Povpraševala sta, kako je z njunima družinama ter si pripovedovala o svojem življenju v tistih letih. Vojak, ki so ga deportirali po 8. septembru v Nemčijo, ni vzdržal ter je hribu prišel na površje in Italijo in na službo v salojški vojski.

Rurick je začel tiho jokati in v vojakih ni vedel, kako naj bi se premagal. Videlo se je, da se je zelo sramoval, ni si nas upal niti več gledati in brezdetnega je bilo ohlapno v isela med rokami.

Lodigiani mu je prišel neki predlog. Zdalci pa je drugi vojak, Kalabrez, skočil na noge in zakričal: «Stojte, ali pa bom streljal!» Tedaj so začeli kričati tudi na tovrnjaku. Nihče izmed nas se ni ganil in nemški mornar je ustavil vozilo, prišel pogledat, kaj se godi ter dal duška svoji jezi s tem, da je nekatere izmed nas udaril s pestjo v hrbet. Kalabrez je slišal, kar je rekel Lodigiani, ter se je zbal. Ni ga ovidil in je rekel, da si je napačno tolmачil neki gib.

V Veroni smo se ustavili pred postopim esesovcem, kjer so pustili Sarnija in De Sanctisa, ki sta morala tla še eno zaslišanje. Tu smo dolgo čakali v dežju ter pojedli vse brašno. Na pot smo se ponovno odpravili šele popoldne. Na cesti proti Trentu smo na temnem pobočju hriba srečali tovrnjaka, poln fašistov v uniformah. Vihteli so prapore in peli. Nemški mornar, da bi stal na stopnicah kabine, se je nagnil in iztegnil roko, da bi ustavil tovrnjaka fašistov. Tovornjak je tako krepko obrnil Nemca, da je padel na tla in tulil ob bolečine. Ko je prišel na kraj esesovskih podoficir, je naložil ranjenega mornarja na avto in odšel proti Tridentu.

Spolidoro se je okrenil proti vojakoma in ju prosil, naj

mu dovolita, da vsaj malce pridvigne kolena. Ni končal svoje prošnje. «Ti, tukaj!» je rekel z zadušnim glasom, kakor da je bil v tistem trenutku zadel mrtvoud. Eden izmed vojakov, ki je imel skoraj otroški, golobrad obraz je močno zaradel in zamrmral: «Rurick!»

Bila sta sinova prijateljev, vrstnika, oba stara 25 let. Bila sta skupaj v istem zavodu v Neaplu ter skupaj študirala. Povpraševala sta, kako je z njunima družinama ter si pripovedovala o svojem življenju v tistih letih. Vojak, ki so ga deportirali po 8. septembru v Nemčijo, ni vzdržal ter je hribu prišel na površje in Italijo in na službo v salojški vojski.

Rurick je začel tiho jokati in v vojakih ni vedel, kako naj bi se premagal. Videlo se je, da se je zelo sramoval, ni si nas upal niti več gledati in brezdetnega je bilo ohlapno v isela med rokami.

Lodigiani mu je prišel neki predlog. Zdalci pa je drugi vojak, Kalabrez, skočil na noge in zakričal: «Stojte, ali pa bom streljal!» Tedaj so začeli kričati tudi na tovrnjaku. Nihče izmed nas se ni ganil in nemški mornar je ustavil vozilo, prišel pogledat, kaj se godi ter dal duška svoji jezi s tem, da je nekatere izmed nas udaril s pestjo v hrbet. Kalabrez je slišal, kar je rekel Lodigiani, ter se je zbal. Ni ga ovidil in je rekel, da si je napačno tolmачil neki gib.

V Veroni smo se ustavili pred postopim esesovcem, kjer so pustili Sarnija in De Sanctisa, ki sta morala tla še eno zaslišanje. Tu smo dolgo čakali v dežju ter pojedli vse brašno. Na pot smo se ponovno odpravili šele popoldne. Na cesti proti Trentu smo na temnem pobočju hriba srečali tovrnjaka, poln fašistov v uniformah. Vihteli so prapore in peli. Nemški mornar, da bi stal na stopnicah kabine, se je nagnil in iztegnil roko, da bi ustavil tovrnjaka fašistov. Tovornjak je tako krepko obrnil Nemca, da je padel na tla in tulil ob bolečine. Ko je prišel na kraj esesovskih podoficir, je naložil ranjenega mornarja na avto in odšel proti Tridentu.

Spolidoro se je okrenil proti vojakoma in ju prosil, naj

mu dovolita, da vsaj malce pridvigne kolena. Ni končal svoje prošnje. «Ti, tukaj!» je rekel z zadušnim glasom, kakor da je bil v tistem trenutku zadel mrtvoud. Eden izmed vojakov, ki je imel skoraj otroški, golobrad obraz je močno zaradel in zamrmral: «Rurick!»

Bila sta sinova prijateljev, vrstnika, oba stara 25 let. Bila sta skupaj v istem zavodu v Neaplu ter skupaj študirala. Povpraševala sta, kako je z njunima družinama ter si pripovedovala o svojem življenju v tistih letih. Vojak, ki so ga deportirali po 8. septembru v Nemčijo, ni vzdržal ter je hribu prišel na površje in Italijo in na službo v salojški vojski.

Rurick je začel tiho jokati in v vojakih ni vedel, kako naj bi se premagal. Videlo se je, da se je zelo sramoval, ni si nas upal niti več gledati in brezdetnega je bilo ohlapno v isela med rokami.

Lodigiani mu je prišel neki predlog. Zdalci pa je drugi vojak, Kalabrez, skočil na noge in zakričal: «Stojte, ali pa bom streljal!» Tedaj so začeli kričati tudi na tovrnjaku. Nihče izmed nas se ni ganil in nemški mornar je ustavil vozilo, prišel pogledat, kaj se godi ter dal duška svoji jezi s tem, da je nekatere izmed nas udaril s pestjo v hrbet. Kalabrez je slišal, kar je rekel Lodigiani, ter se je zbal. Ni ga ovidil in je rekel, da si je napačno tolmачil neki gib.

V Veroni smo se ustavili pred postopim esesovcem, kjer so pustili Sarnija in De Sanctisa, ki sta morala tla še eno zaslišanje. Tu smo dolgo čakali v dežju ter pojedli vse brašno. Na pot smo se ponovno odpravili šele popoldne. Na cesti proti Trentu smo na temnem pobočju hriba srečali tovrnjaka, poln fašistov v uniformah. Vihteli so prapore in peli. Nemški mornar, da bi stal na stopnicah kabine, se je nagnil in iztegnil roko, da bi ustavil tovrnjaka fašistov. Tovornjak je tako krepko obrnil Nemca, da je padel na tla in tulil ob bolečine. Ko je prišel na kraj esesovskih podoficir, je naložil ranjenega mornarja na avto in odšel proti Tridentu.

Spolidoro se je okrenil proti vojakoma in ju prosil, naj

mu dovolita, da vsaj malce pridvigne kolena. Ni končal svoje prošnje. «Ti, tukaj!» je rekel z zadušnim glasom, kakor da je bil v tistem trenutku zadel mrtvoud. Eden izmed vojakov, ki je imel skoraj otroški, golobrad obraz je močno zaradel in zamrmral: «Rurick!»

Bila sta sinova prijateljev, vrstnika, oba stara 25 let. Bila sta skupaj v istem zavodu v Neaplu ter skupaj študirala. Povpraševala sta, kako je z njunima družinama ter si pripovedovala o svojem življenju v tistih letih. Vojak, ki so ga deportirali po 8. septembru v Nemčijo, ni vzdržal ter je hribu prišel na površje in Italijo in na službo v salojški vojski.

Rurick je začel tiho jokati in v vojakih ni vedel, kako naj bi se premagal. Videlo se je, da se je zelo sramoval, ni si nas upal niti več gledati in brezdetnega je bilo ohlapno v isela med rokami.

Lodigiani mu je prišel neki predlog. Zdalci pa je drugi vojak, Kalabrez, skočil na noge in zakričal: «Stojte, ali pa bom streljal!» Tedaj so začeli kričati tudi na tovrnjaku. Nihče izmed nas se ni ganil in nemški mornar je ustavil vozilo, prišel pogledat, kaj se godi ter dal duška svoji jezi s tem, da je nekatere izmed nas udaril s pestjo v hrbet. Kalabrez je slišal, kar je rekel Lodigiani, ter se je zbal. Ni ga ovidil in je rekel, da si je napačno tolmачil neki gib.

V Veroni smo se ustavili pred postopim esesovcem, kjer so pustili Sarnija in De Sanctisa, ki sta morala tla še eno zaslišanje. Tu smo dolgo čakali v dežju ter pojedli vse brašno. Na pot smo se ponovno odpravili šele popoldne. Na cesti proti Trentu smo na temnem pobočju hriba srečali tovrnjaka, poln fašistov v uniformah. Vihteli so prapore in peli. Nemški mornar, da bi stal na stopnicah kabine, se je nagnil in iztegnil roko, da bi ustavil tovrnjaka fašistov. Tovornjak je tako krepko obrnil Nemca, da je padel na tla in tulil ob bolečine. Ko je prišel na kraj esesovskih podoficir, je naložil ranjenega mornarja na avto in odšel proti Tridentu.

Spolidoro se je okrenil proti vojakoma in ju prosil, naj

mu dovolita, da vsaj malce pridvigne kolena. Ni končal svoje prošnje. «Ti, tukaj!» je rekel z zadušnim glasom, kakor da je bil v tistem trenutku zadel mrtvoud. Eden izmed vojakov, ki je imel skoraj otroški, golobrad obraz je močno zaradel in zamrmral: «Rurick!»

Bila sta sinova prijateljev, vrstnika, oba stara 25 let. Bila sta skupaj v istem zavodu v Neaplu ter skupaj študirala. Povpraševala sta, kako je z njunima družinama ter si pripovedovala o svojem življenju v tistih letih. Vojak, ki so ga deportirali po 8. septembru v Nemčijo, ni vzdržal ter je hribu prišel na površje in Italijo in na službo v salojški vojski.

Rurick je začel tiho jokati in v vojakih ni vedel, kako naj bi se premagal. Videlo se je, da se je zelo sramoval, ni si nas upal niti več gledati in brezdetnega je bilo ohlapno v isela med rokami.

Lodigiani mu je prišel neki predlog. Zdalci pa je drugi vojak, Kalabrez, skočil na noge in zakričal: «Stojte, ali pa bom streljal!» Tedaj so začeli kričati tudi na tovrnjaku. Nihče izmed nas se ni ganil in nemški mornar je ustavil vozilo, prišel pogledat, kaj se godi ter dal duška svoji jezi s tem, da je nekatere izmed nas udaril s pestjo v hrbet. Kalabrez je slišal, kar je rekel Lodigiani, ter se je zbal. Ni ga ovidil in je rekel, da si je napačno tolmачil neki gib.

V Veroni smo se ustavili pred postopim esesovcem, kjer so pustili Sarnija in De Sanctisa, ki sta morala tla še eno zaslišanje. Tu smo dolgo čakali v dežju ter pojedli vse brašno. Na pot smo se ponovno odpravili šele popoldne. Na cesti proti Trentu smo na temnem pobočju hriba srečali tovrnjaka, poln fašistov v uniformah. Vihteli so prapore in peli. Nemški mornar, da bi stal na stopnicah kabine, se je nagnil in iztegnil roko, da bi ustavil tovrnjaka fašistov. Tovornjak je tako krepko obrnil Nemca, da je padel na tla in tulil ob bolečine. Ko je prišel na kraj esesovskih podoficir, je naložil ranjenega mornarja na avto in odšel proti Tridentu.

Spolidoro se je okrenil proti vojakoma in ju prosil, naj

mu dovolita, da vsaj malce pridvigne kolena. Ni končal svoje prošnje. «Ti, tukaj!» je rekel z zadušnim glasom, kakor da je bil v tistem trenutku zadel mrtvoud. Eden izmed vojakov, ki je imel skoraj otroški, golobrad obraz je močno zaradel in zamrmral: «Rurick!»

Bila sta sinova prijateljev, vrstnika, oba stara 25 let. Bila sta skupaj v istem zavodu v Neaplu ter skupaj študirala. Povpraševala sta, kako je z njunima družinama ter si pripovedovala o svojem življenju v tistih letih. Vojak, ki so ga deportirali po 8. septembru v Nemčijo, ni vzdržal ter je hribu prišel na površje in Italijo in na službo v salojški vojski.

Rurick je začel tiho jokati in v vojakih ni vedel, kako naj bi se premagal. Videlo se je, da se je zelo sramoval, ni si nas upal niti več gledati in brezdetnega je bilo ohlapno v isela med rokami.

Lodigiani mu je prišel neki predlog. Zdalci pa je drugi vojak, Kalabrez, skočil na noge in zakričal: «Stojte, ali pa bom streljal!» Tedaj so začeli kričati tudi na tovrnjaku. Nihče izmed nas se ni ganil in nemški mornar je ustavil vozilo, prišel pogledat, kaj se godi ter dal duška svoji jezi s tem, da je nekatere izmed nas udaril s pestjo v hrbet. Kalabrez je slišal, kar je rekel Lodigiani, ter se je zbal. Ni ga ovidil in je rekel, da si je napačno tolmачil neki gib.

V Veroni smo se ustavili pred postopim esesovcem, kjer so pustili Sarnija in De Sanctisa, ki sta morala tla še eno zaslišanje. Tu smo dolgo čakali v dežju ter pojedli vse brašno. Na pot smo se ponovno odpravili šele popoldne. Na cesti proti Trentu smo na temnem pobočju hriba srečali tovrnjaka, poln fašistov v uniformah. Vihteli so prapore in peli. Nemški mornar, da bi stal na stopnicah kabine, se je nagnil in iztegnil roko, da bi ustavil tovrnjaka fašistov. Tovornjak je tako krepko obrnil Nemca, da je padel na tla in tulil ob bolečine. Ko je prišel na kraj esesovskih podoficir, je naložil ranjenega mornarja na avto in odšel proti Tridentu.

Spolidoro se je okrenil proti vojakoma in ju prosil, naj

mu dovolita, da vsaj malce pridvigne kolena. Ni končal svoje prošnje. «Ti, tukaj!» je rekel z zadušnim glasom, kakor da je bil v tistem trenutku zadel mrtvoud. Eden izmed vojakov, ki je imel skoraj otroški, golobrad obraz je močno zaradel in zamrmral: «Rurick!»

Bila sta sinova prijateljev, vrstnika, oba stara 25 let. Bila sta skupaj v istem zavodu v Neaplu ter skupaj študirala. Povpraševala sta, kako je z njunima družinama ter si pripovedovala o svojem življenju v tistih letih. Vojak, ki so ga deportirali po 8. septembru v Nemčijo, ni vzdržal ter je hribu prišel na površje in Italijo in na službo v salojški vojski.

Rurick je začel tiho jokati in v vojakih ni vedel, kako naj bi se premagal. Videlo se je, da se je zelo sramoval, ni si nas upal niti več gledati in brezdetnega je bilo ohlapno v isela med rokami.

Lodigiani mu je prišel neki predlog. Zdalci pa je drugi vojak, Kalabrez, skočil na noge in zakričal: «Stojte, ali pa bom streljal!» Tedaj so začeli kričati tudi na tovrnjaku. Nihče izmed nas se ni ganil in nemški mornar je ustavil vozilo, prišel pogledat, kaj se godi ter dal duška svoji jezi s tem, da je nekatere izmed nas udaril s pestjo v hrbet. Kalabrez je slišal, kar je rekel Lodigiani, ter se je zbal. Ni ga ovidil in je rekel, da si je napačno tolmачil neki gib.

V Veroni smo se ustavili pred postopim esesovcem, kjer so pustili Sarnija in De Sanctisa, ki sta morala tla še eno zaslišanje. Tu smo dolgo čakali v dežju ter pojedli vse brašno. Na pot smo se ponovno odpravili šele popoldne. Na cesti proti Trentu smo na temnem pobočju hriba srečali tovrnjaka, poln fašistov v uniformah. Vihteli so prapore in peli. Nemški mornar, da bi stal na stopnicah kabine, se je nagnil in iztegnil roko, da bi ustavil tovrnjaka fašistov. Tovornjak je tako krepko obrnil Nemca, da je padel na tla in tulil ob bolečine. Ko je prišel na kraj esesovskih podoficir, je naložil ranjenega mornarja na avto in odšel proti Tridentu.

Spolidoro se je okrenil proti vojakoma in ju prosil, naj

mu dovolita, da vsaj malce pridvigne kolena. Ni končal svoje prošnje. «Ti, tukaj!» je rekel z zadušnim glasom, kakor da je bil v tistem trenutku zadel mrtvoud. Eden izmed vojakov, ki je imel skoraj otroški, golobrad obraz je močno zaradel in zamrmral: «Rurick!»

Bila sta sinova prijateljev, vrstnika, oba stara 25 let. Bila sta skupaj v istem zavodu v Neaplu ter skupaj študirala. Povpraševala sta, kako je z njunima družinama ter si pripovedovala o svojem življenju v tistih letih. Vojak, ki so ga deportirali po 8. septembru v Nemčijo, ni vzdržal ter je hribu prišel na površje in Italijo in na službo v salojški vojski.

Rurick je začel tiho jokati in v vojakih ni vedel, kako naj bi se premagal. Videlo se je, da se je zelo sramoval, ni si nas upal niti več gledati in brezdetnega je bilo ohlapno v isela med rokami.

Lodigiani mu je prišel neki predlog. Zdalci pa je drugi vojak, Kalabrez, skočil na noge in zakričal: «Stojte, ali pa bom streljal!» Tedaj so začeli kričati tudi na tovrnjaku. Nihče izmed nas se ni ganil in nemški mornar je ustavil vozilo, prišel pogledat, kaj se godi ter dal duška svoji jezi s tem, da je nekatere izmed nas udaril s pestjo v hrbet. Kalabrez je slišal, kar je rekel Lodigiani, ter se je zbal. Ni ga ovidil in je rekel, da si je napačno tolmачil neki gib.

V Veroni smo se ustavili pred postopim esesovcem, kjer so pustili Sarnija in De Sanctisa, ki sta morala tla še eno zaslišanje. Tu smo dolgo čakali v dežju ter pojedli vse brašno. Na pot smo se ponovno odpravili šele popoldne. Na cesti proti Trentu smo na temnem pobočju hriba srečali tovrnjaka, poln fašistov v uniformah. Vihteli so prapore in peli. Nemški mornar, da bi stal na stopnicah kabine, se je nagnil in iztegnil roko, da bi ustavil tovrnjaka fašistov. Tovornjak je tako krepko obrnil Nemca, da je padel na tla in tulil ob bolečine. Ko je prišel na kraj esesovskih podoficir, je naložil ranjenega mornarja na avto in odšel proti Tridentu.

Spolidoro se je okrenil proti vojakoma in ju prosil, naj

mu dovolita, da vsaj malce pridvigne kolena. Ni končal svoje prošnje. «Ti, tukaj!» je rekel z zadušnim glasom, kakor da je bil v tistem trenutku zadel mrtvoud. Eden izmed vojakov, ki je imel skoraj otroški, golobrad obraz je močno zaradel in zamrmral: «Rurick!»

Bila sta sinova prijateljev, vrstnika, oba stara 25 let. Bila sta skupaj v istem zavodu v Neaplu ter skupaj študirala. Povpraševala sta, kako je z njunima družinama ter si pripovedovala o svojem življenju v tistih letih. Vojak, ki so ga deportirali po 8. septembru v Nemčijo, ni vzdržal ter je hribu prišel na površje in Italijo in na službo v salojški vojski.

Rurick je začel tiho jokati in v vojakih ni vedel, kako naj bi se premagal. Videlo se je, da se je zelo sramoval, ni si nas upal niti več gledati in brezdetnega je bilo ohlapno v isela med rokami.

Lodigiani mu je prišel neki predlog. Zdalci pa je drugi vojak, Kalabrez, skočil na noge in zakričal: «Stojte, ali pa bom streljal!» Tedaj so začeli kričati tudi na tovrnjaku. Nihče izmed nas se ni ganil in nemški mornar je ustavil vozilo, prišel pogledat, kaj se godi ter dal duška svoji jezi s tem, da je nekatere izmed nas udaril s pestjo v hrbet. Kalabrez je slišal, kar je rekel Lodigiani, ter se je zbal. Ni ga ovidil in je rekel, da si je napačno tolmачil neki gib.

V Veroni smo se ustavili pred postopim esesovcem, kjer so pustili Sarnija in De Sanctisa, ki sta morala tla še eno zaslišanje. Tu smo dolgo čakali v dežju ter pojedli vse brašno. Na pot smo se ponovno odpravili šele popoldne. Na cesti proti Trentu smo na temnem pobočju hriba srečali tovrnjaka, poln fašistov v uniformah. Vihteli so prapore in peli. Nemški mornar, da bi stal na stopnicah kabine, se je nagnil in iztegnil roko, da bi ustavil tovrnjaka fašistov. Tovornjak je tako krepko obrnil Nemca, da je padel na tla in tulil ob bolečine. Ko je prišel na kraj esesovskih podoficir, je naložil ranjenega mornarja na avto in odšel proti Tridentu.

Spolidoro se je okrenil proti vojakoma in ju prosil, naj

mu dovolita, da vsaj malce pridvigne kolena. Ni končal svoje prošnje. «Ti, tukaj!» je rekel z zadušnim glasom, kakor da je bil v tistem trenutku zadel mrtvoud. Eden izmed vojakov, ki je imel skoraj otroški, golobrad obraz je močno zaradel in zamrmral: «Rurick!»

Bila sta sinova prijateljev, vrstnika, oba stara 25 let. Bila sta skupaj v istem zavodu v Neaplu ter skupaj študirala. Povpraševala sta, kako je z njunima družinama ter si pripovedovala o svojem življenju v tistih letih. Vojak, ki so ga deportirali po 8. septembru v Nemčijo, ni vzdržal ter je hribu prišel na površje in Italijo in na službo v salojški vojski.

Rurick je začel tiho jokati in v vojakih ni vedel, kako naj bi se premagal. Videlo se je, da se je zelo sramoval, ni si nas upal niti več gledati in brezdetnega je bilo ohlapno v isela med rokami.

Lodigiani mu je prišel neki predlog. Zdalci pa je drugi vojak, Kalabrez, skočil na noge in zakričal: «Stojte, ali pa bom streljal!» Tedaj so začeli kričati tudi na tovrnjaku. Nihče izmed nas se ni ganil in nemški mornar je ustavil vozilo, prišel pogledat, kaj se godi ter dal duška svoji jezi s tem, da je nekatere izmed nas udaril s pestjo v hrbet. Kalabrez je slišal, kar je rekel Lodigiani, ter se je zbal. Ni ga ovidil in je rekel, da si je napačno tolmачil neki gib.

V Veroni smo se ustavili pred postopim esesovcem, kjer so pustili Sarnija in De Sanctisa, ki sta morala tla še eno zaslišanje. Tu smo dolgo čakali v dežju ter pojedli vse brašno. Na pot smo se ponovno odpravili šele popoldne. Na cesti proti Trentu smo na temnem pobočju hriba srečali tovrnjaka, poln fašistov v uniformah. Vihteli so prapore in peli. Nemški mornar, da bi stal na stopnicah kabine, se je nagnil in iztegnil roko, da bi ustavil tovrnjaka fašistov. Tovornjak je tako krepko obrnil Nemca, da je padel na tla in tulil ob bolečine. Ko je prišel na kraj esesovskih podoficir, je naložil ranjenega mornarja na avto in odšel proti Tridentu.

Spolidoro se je okrenil proti vojakoma in ju prosil, naj

mu dovolita, da vsaj malce pridvigne kolena. Ni končal svoje prošnje. «Ti, tukaj!» je rekel z zadušnim glasom, kakor da je bil v tistem trenutku zadel mrtvoud. Eden izmed vojakov, ki je imel skoraj otroški, golobrad obraz je močno zaradel in zamrmral: «Rurick!»

Bila sta sinova prijateljev, vrstnika, oba stara 25 let. Bila sta skupaj v istem zavodu v Neaplu ter skupaj študirala. Povpraševala sta, kako je z njunima družinama ter si pripovedovala o svojem življenju v tistih letih. Vojak, ki so ga deportirali po 8. septembru v Nemčijo, ni vzdržal ter je hribu prišel na površje in Italijo in na službo v salojški vojski.

Rurick je začel tiho jokati in v vojakih ni vedel, kako naj bi se premagal. Videlo se je, da se je zelo sramoval, ni si nas upal niti več gledati in brezdetnega je bilo ohlapno v isela med rokami.

Lodigiani mu je prišel neki predlog. Zdalci pa je drugi vojak, Kalabrez, skočil na noge in zakričal: «Stojte, ali pa bom streljal!» Tedaj so začeli kričati tudi na tovrnjaku. Nihče izmed nas se ni ganil in nemški mornar je ustavil vozilo, prišel pogledat, kaj se godi ter dal duška svoji jezi s tem, da je nekatere izmed nas udaril s pestjo v hrbet. Kalabrez je slišal, kar je rekel Lodigiani, ter se je zbal. Ni ga ovidil in je rekel, da si je napačno tolmачil neki gib.